

تنبؤات

مطبعة جمعية القاهرة الخيرية الأرمينية العامة

ՏԵՉԵԿԱՏՈՒ

ՀՐԱՏԵՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԳԼՏԻՐԷԻ Հ.Բ.ԸՄԻՈՒԹԵՆԸ

المدير المسئول: أ. صاروخان — ١٥ شارع عماد الدين بالقاهرة — تليفون ٩١٩٦٣٦ — ص.ب. ٧١٧

ԺԵ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 1 - 3

ՅՈՒԼԻՍ - ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1972

Յ Ա Կ Ո Ր Պ Ա Ր Ո Ն Ե Ա Ն

(1842 — 1891)

Բա՛ւ է բա՛ւ, թողունք ա՛լ արձակ խօսիլն
Եւ քիչ մ՛ալ չափով խօսիլն
Եթէ չափն մեզ պակսի՝ միջարկութեանց դիմենք
Եթէ չյաջողինք, արձակնիս պատրաստ է:

Յ. ՊԱՐՈՆԵԱՆ

Հ. Բ. Ը. Մ Ի Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Ա Ձ Դ

- Տեղեկատուին առ այժմ կը հրատարակուի պարբերաբար:
- Թղթակցութեանց, դրամական նուէրներու, գիրքերու, թերթերու եւ հանդէսներու առարուսները կատարել խմբագրութեանս հասցէին.

Խմբագրութիւն «ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ»ի

15, Էմատ Էլ Տին փողոց — Գանիրէ

Հեռ.ախօս 919636 - Նամակատուի 717

Բ Ո Վ Ա Ն Դ Ա Կ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

- 1— Բարեգործականի Ծաւալը
- 2— Յակոբ Պարոնեանի մեծագոյն արժանիքը
- 3— Յակոբ Պարոնեան (կենսագրութիւն)
- 4— Քաղաքավարութեան Վնասները
- 5— Ի՞նչ է Կեանքը
- 6— Մեր երկսեռ ուսանողութեան վիճակագրութիւնը
- 7— Երգ-Երգոց
- 8— Մելգոնեան Կրթական Հաստատութիւն
- 9— Հ.Մ.Ը.Մ.- Նուպարի յաջողութիւնները
- 10— Գահիրէի Հ.Բ.Ը.Միութեան Ընդհանուր Ժողովը
- 11— Թէյասեղան ի պատիւ Միութեան սաներուն
- 12— Մարտիրոս Սարեան ոչ եւս է
- 13— Նուպար Պալեան ոչ եւս է

تَنْبُوْهُ اَوُو

مَعْلَمَةُ جَمْعِيَّةِ الْقَاهِرَةِ الْخَيْرِيَّةِ الْأَرْمِينِيَّةِ الْعَامَّةِ

ՏԵՉԵԿԱՏՈՒ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԳԱՆՆՈՒԹԻՒՆ Հ.Բ.ԸՄԻՈՒԹԵՆՆ

الدبر المسئول : ا. صاروخان - شارع عماد الدين بالقاهرة - تليفون ٩١٩٦٣٦ - ص.ب. ٧١٧

ԺԵ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 1 - 3

ՅՈՒԼԻՍ - ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1972

ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆԻ ԾԱԽԱԼԸ

Եզրիպսոսի օրհնեալ հոյիև վրայ ծրած, արժաշխարհի գաղթօճախներուն մեջ իր խորունկ արևսները նեճած համահայկական բնոյթով եւ սարողութեանք այս անսասան հսկայ կաղնիկ կը հանդիսանայ միջազգային չափանիշներով վիթխարի կազմակերպութիւն մը, որուն ծաւալը անչափելի է. վասնզի ան կ'ընդարձակուի օրե օր, հայապահպանման ձգտումներու հետ ուսումնական ցանցեր շարելով մեր գաղութներուն մեջ ուր Հ.Բ.ԸՄ՝ական սաբ շունչ մը կը պիտուի՝ գիրի եւ գրականութեան գծով պատենչ կանգնելու համար արժաստանմանի մեր հուսաբանութեանց գոյատեւման ի խնդիր, բան մը որուն իրագործման իճեպով մշակութային մանուաւնդ կրթական յարկեր կը բարձրանան անսահման զոհողութիւններ դիմագրաւելու առողջ դատողութեանք որ կը բացասուի Բարեգործականի յարասեւ ծրագրումներուն հայանպաս գործունեութեանք:

Հարկ կ'ա՛յ շեշտելու թէ ֆաղսֆաղիական դասախորհրութեանք օճտած անհն ո՛ք, անդրադառնալով Բարեգործականի պիւսճեհային յասկացումներուն, պիտի կարենար անյապաղ վերահասու ըլլալ թէ Բարեգործականը անշո՛ւշ աստուածային օրհնութիւն մըն է հայ ժողովուրդին համար որն անսածը անոր կը վերա-

դարձնէ. անգամ աւելիով, անսակարկ կերպով հասնելով մեր ծով կարիներուն որով կը ստեղծուին ժառանգական ստրկներ:

Կ'ընդունինք որ շա՛ս հօտուած է եւ շա՛ս ալ գրուած Հ.Բ.Ը. Միութեան մասին: Սակայն անբաւական է՝ կեանքի մը տեսողութեան ընթացիկ, որովհետեւ հարց եւ տեւ իմասունի մը թէ ինչո՞ւ աղօթատեղիներու զանգակները կը դողանցեն անդադար երբ բոլորս ալ կը գիտակցինք, թէ անհն հաւասարեալ ծանօթ է իր պարսկանութեան:

Պատասխան: Վասնզի անհն վայրկեան ճոր մարդիկ կը հասնին որով անտեղեակ եւ աղօթին: Մեր պարագային՝ Բարեգործականին՝ որուն շուրջ պի՛տք է գրել, անհն օր իսկ գրել ճորսհասններուն համար:

Ուրեմն մեր մտքանկը ա՛յն պիտի ըլլայ որ աշխոյժ աշխատանք սարուի որպէսզի մեր պատանի սերունդները կանուխէն սորվին Հ.Բ.Ը. Միութեան հայ կեանքին մեջ կատարած ազգօգուտ դերը, առ այդ մանաւանդ սխեղով՝ Բարեգործականի հովանիին վայելչող վարժարաններէն, մեր բոլոր գաղութներուն մեջ:

ՍԱՐԳԻՍ Մ. ՍԱՐԳԻՍԵԱՆ

ՅԱԿՈՐ ՊԱՐՈՆԵԱՆԻ ՄԵԾԱԳՈՅՆ ԱՐԺԱՆԻՔԸ (Ծննդեան 130 ամեակին առթիւ)

Իբրև հայ երգիծաբանութեան խակահան հիմնադիրը, Յակոբ Պարոնեան արդէն իսկ գրաւուած է իրեն արժանի տեղը մեր գրականութեան մէջ: Շատ խօսուած ու գրուած են իր կեանքին, գործերուն եւ ընդհանրապէս երգիծական իր անկրկնելի տաղանդին մասին, որոնց մասին աւելորդ է անգամ մը եւս անդրադառնալ այս տեղ: Բայց երգիծողի իր տաղանդին չափ եթէ ոչ աւելի՞ Պարոնեանը եղած է խակահան հերոս մը իր ապրած ժամանակաշրջանին: Ան մշակած է այդ ճիւղը այնպիսի ժամանակաշրջանի մը, այնպիսի երկրի մը, այնպիսի ժողովուրդի մը մէջ, ուր երգիծանքը ոճիւր կը նկատուէր: Եւ ասիկա այնպիսի անկեղծութեամբ, համոզումով որ զինք անբաղձալի դարձուցած է յաչս այն դասակարգին՝ որմէ կերպով մը կախուած էր իր բարեկեցութեան ապահովութիւնը: Բայց ասիկա նախընտրած էր ըսել ճշմարտութիւնը, առանց ծամծմելու, ինչ զին որ արժէր ասիկա իրեն:

Երբ խորհինք թէ իրմէ դար մը ետք կան տակաւին մարդիկ, աշխարհիս մէջ, որոնք չեն կրնար մարտել ճշմարտութիւնը, երգիծանքը և յաճախ իրենց ոխն ու դառնութիւնը կը յայտնեն ամենէն գոեհիկ ձեւերով՝ այն ժամանակ է որ կարելի է կռուել Պարոնեանին խակահան հերոսութիւնը: Հաւատացելի մը նման, որ ոչ մէկ չարչարանքի առջեւ կ'ուռանայ իր հաւատքը, որ կը նախընտրէ մեռնիլ քան հրաժարիլ անկէ՝ անիկա տեսակ մը առաքեալ մը եղած էր ժամանակին: Այդ այն ժամանակն է, երբ նորվեկիացի մեծանունը գրագէտ Իպսէն ևս, որ երգիծանքի իր սուր խայթոցին առարկան կ'ընէր իր շրջանին տիրականօրէն իշխող քաղքենի դասակարգին անձարձակութիւնները՝ այս վերջիններուն հալածանքին և սպառնալիքներուն կ'ենթարկուէր, որոնք կ'որոշէին կտրել անոր բերնի հացը: Պարոնեան

ևս չէր կրնար իր աչքերը գոցել, չտեսնել և չհրապարակել պոլսահայութեան մենաշնորհեալ այն դասակարգին, որ ամենակալ, ամենակարող և անխոցելի նկատուած էր դարերէ ի վեր: Տեսակ մը սրբապղծութիւն էր այդ դասակարգին արմատացած բարքերն ու սովորութիւնները ոչ միայն երեւան բերել, այլ զանոնք հեղնանքի առարկայ դարձնել:

Պէտք է այստեղ շեշտել թէ երգիծողը թշնամանքի նպատակով տարուած չէ որ կը կիրարկէ իր արուեստը: Անոր նըպատակը ոչ խնդացնել, ոչ ալ ծաղրել է, այլ՝ մատը դնել վէրքին վրայ: Եթէ ընթերցողը խնդայ լաւ, իսկ եթէ դաս մը քաղէ անկէ՝ աւելի լաւ:

Երգիծողին խակահան արժանիքը իր շրջապատին բոլոր մանրամասնութիւնները յստակօրէն տեսնելու և զանոնք ժողովուրդին ցոյց տալու մէջ կը կայանայ: Չմոռնանք որ եթէ ամէն ոք կը նայի՝ բայց քիչներն են որ կը տեսնեն: Իսկ հազուագիւտ բան է որ մարդ ինքզինք տեսնէ այնպէս ինչպէս որ է: Բոլորին նպատակն է իրենք զիրենք աւելի լաւ տեսնել, քան ինչ որ են: Ահա թէ ինչու այնքան մեծ է թիւր զարտուղի և արուեստական միջոցներով իրենք զիրենք գեղեցկացնել աշխատողներուն:

Բայց զիրենք դիտողը ոչ մէկ պարտականութիւն ունի նոյն պատրանքէն տարուելու:

Երգիծողը կ'ըսէ, առանց կեղծիքի ա'յն, ինչ որ կը տեսնէ, ոչ միայն ինք, այլ ամէն ոք: Առանց որևէ նկատումի, հաշիւի, յետին մտքի: Ինչպէս հայելին կը ցոլացնէ դիմացինին դէմքը:

Ասիկա ԱՐՈՒԵՍՏԱԳԷՏ, անկեղծ և մաքուր երգիծողն է: Այսպիսիներուն տիտաններն են մեր մէջ Յակոբ Պարոնեան և Երուանդ Օտեան: Կան ասան երգիծող-

ՅԱԿՈՐ ՊԱՐՈՆԵԱՆ

ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ ԳԻԾԵՐ

Ո՞վ չի ճանչնար մեր երգիծական գրականութեան հայրը՝ Յակոր Պարոնեան:

Այս տարեշրջանին 130ամեակը ըլլալով, պարտք կը զգանք անգամ մը ևս անդրադառնալ, իր կեանքի գլխաւոր հանգրեւաններուն, որոնց մէջէն քալեց ան պարզ ու բարի հոգիով, յաճախ աղքատիք և սակայն գլուխը միշտ բարձր՝ ազնւական հպարտութեամբ մը, որ կուգար իր մեծ տաղանդէն, անշեղ նկարագրէն և մանաւանդ կոչումին խոր գիտակցութիւնէն:

Ան ծնած է Ագրիանապոլսոյ մէջ 1842ին: Նախնական ուսումը ստացած է ծննդավայրին Ազգ. վարժարանին մէջ: Մէկ տարի յաճախած է նաև տեղւոյն յունաց վարժարանը, ու որոշ չափով ազդուած է հելլէն նշանաւոր երգիծագիր Արիստոփանէն, թէև պահած է միշտ իր հայեցի գրուածն ու ինքնատպուծիւնը: 1863ին կը մեկնի Պոլիս և պաշտօնի կը կոչուի հեռագրատան մէջ: Վարած է

ներ, որոնց վրայ ընթերցողը աւելի կը խնդայ քան անոնց գրուածքին:

Երգիծողը կեանքին մէջ անպայման զուարթ մէկը չէ: Ինչպէս կատակերգակ գերասանը: Այս վերջինը բեմին վրայէն հազարաւորներ խնդացնել, բայց հազիւ բեմէն վար իջած՝ կրնայ խորասուզուիլ թախիծի և տխրութեան աշխարհի մէջ: Ապրելակերպէ աւելի՝ խառնուածքի հարց է: Այսպիսի խառնուածքի տէր եղած է Յակոր Պարոնեան. Pince sans rire, ինչպէս կ'ըսեն ֆրանսացիները: Ճիշդ հակառակն է Օտեանին, որ կեանքին մէջ եղած է միշտ զուարթ և փիլիսոփայ: Այսու հանդերձ թէ միւս և թէ միւսը չեն դադրիր տիտաններ ըլլալէ:

Ինչպէս ըսինք Յ. Պարոնեան նոր ուղի մը բացաւ մեր գրականութեան մէջ և այդ ճամբուն վրայ եղաւ կատարելու-

նաև ուսուցչական պաշտօններ, բայց իր գլխաւոր գրողումը եղած է հաշուակալութիւնը:

Իր կեանքին «հերոսական» շրջանը կարելի է համարել քսան տարուան գրական-հրապարագրական այն շրջանը որ կը սկսի 1868ին և կը վերջանայ 1888ին՝ երբ քայքուած առողջութեամբ կը քաշուի գրական հրապարակէն՝ անձնատուր ըլլալու տոմարակալի համեստ պաշտօնի մը:

Այսպէս, 1872էն 74 կը վարէ խրմբագրապետութիւնը «Մեղու»ի: Նոյն շրջանին կ'ըլլայ Պատրիարքարանի մէջ պաշտօնեայ՝ հազիւ տարուան մը տեւողութեամբ (1873ին) և Սամաթիոյ վարժարանին կառավարիչ՝ 1874-75:

1874ին կը սկսի հրատարակել «Թատրոն» անուն երգիծաթերթը, զոր կըրցաւ շարունակել մինչև 1877:

1876էն 1880 կ'աշխատակցի զանազան թերթերու: 1880ին կը ստանձնէ քարտուղարի պաշտօն Ռիպցեալ Ընկերութեանց մէջ: Նոյն թուականին Թիֆլիսի «Փորձ» հանդէսին մէջ կը գրէ «Հոսոսի Զեռատետուր»: 1883ին կը ստանձնէ լամբագրապետութիւնը «Երկրագունդ» հանդէսին: Նոյն թուականին կը հրատարակէ «Մի-

թիւն մը: խիզախութիւն գիմադրեց բոլոր սագրանքներուն, հալածանքներուն, ի վի՛ն իր նիւթականին: Ինչպէս ամէն միութիւն՝ ան չհեղեցաւ իր գծած ուղիէն, որովհետեւ համոզուած էր թէ ճշմարտութիւնն էր իր քարոզածը:

Ո՞րն է ճշմարտութիւնը քարոզող անձը, աշխարհի սկիզբէն ի վեր, որ քարկոծուած չէ:

Ի՞նչ մնաց սակայն յետադիմական այդ շրջանէն, և խաւարին մէջ սանձարձակօրէն իշխող «մեծապատիւներէն: Ոչինչ: Ժամանակի յորձանքը իր հետ տարաւ անոնց մենձադայական մտայնութեան հետ՝ իրենց անուններն ալ: Բայց Պարոնեան դեռ կ'ապրի իր ամբողջ տաղանդովն ու հմայքովը և պիտի շարունակէ ապրիլ գարեր շարունակ:

Ա. ԱՆՐՈՒԽԱՆ

ՔԱՂԱՔԱՎԱՐՈՒԹԵԱՆ ՎՆԱՍՆԵՐԸ

Շաբաթ օր է, պիտի ածիլուի Գասպար աղան:

Սափրիչի մը խանութը կ'երթայ:

— Սանկ շուտ մը կ'ածիլե՞ս ինձի, և մազերս ալ կը կտրե՞ս:

— Ինչո՞ւ չէ:

Գասպար աղան կը նստի աթոռին վրայ:

Սափրիչն ատենական գործողութիւնները կատարելէն ետքը, կը սապոնէ իր նոր յաճախորդն և կը դիմէ իր զէնքերուն:

— Քեզի սա կ'աղաչեմ որ ածելիդ սուր ըլլայ, որովհետեւ իմ մօրուքս քիչ մը սէրթ է, վերջը դուն ալ կը չարչարուիս, ես ալ:

— Հանգիստ եղէք, կը պատասխանէ սափրիչը, սուր ածելի մը ընտրելու երեւոյթն ունենալով:

— Գիտնալու էք որ բէրտան ալ չեմ ուզեր, սանկ վրայէն թեթեւ կերպով անցնելու ձգելու է:

— Ճանրմ հոգ մ'ընէք, սափրիչ կայ, սափրիչ ալ կայ, կ'ըսէ սափրիչն և ածելիով սպառազինեալ կը մօտենայ Գասպար աղային:

— Շատ աղէկ:

— Գլուխդ սանկ դիր նայիմ:

— Դըրնք:

Գործողութիւնը կը սկսի, որուն անմիջապէս կը յաջորդէ արիւնահեղութիւնը:

— Կտրեցիր եղբայրս, կամաց ըրէ քիչ մը:

— Պատիկ չիպան մը կար հոն, ան արունեցաւ, չօլքա պէրպէրին թրաշ եղեր ես:

— Ասդին ալ կտրուեցաւ:

— Հոն ալ մազը ծուռ բուսեր էր, անանկ պէրպէր մը ունիս եղեր որ...

— Ծնօտիս վրա՛ն հապա...

— Ծնօտդ կէրկի բռնեցիր տէ անկից եղաւ: Մի՛ վախնար դուն, ես զանոնք հիմայ քիչ մը բամպակով կը թխմեմ:

— Վազ անցայ, պապամ, հոգիս ցաւ'ցաւ, երեսս կրակի պէս կէրիկոր:

— Սանկ թեթեւ բէրտան մ'ընեմ ու

ծաղ» երգիծաթերթը, որ սակայն չի կըրնար տարեշրջան մը բոլորել:

1884ին կը սկսի հրատարակել «Խիկար»ը, ուր կը շարունակուի մինչեւ 1888 թուական:

Ան մեռած է Պոլիս, 1891 Մայիս 27ին թշուառ վիճակի մէջ:

Վերև յիշուած հրատարակութիւններէն զատ իր գլխաւոր երկերն են, - «Քաղաքավարութեան Վնասները», «Մեծապատիւ Մուրացիաններ», «Պտոյտ մը Պոլսոյ թաղերուն մէջ», «Ազգային Զոջեր»: Գրած է նաև քանի մը թատերախաղեր՝ «Երկու տէրանց ծառայ մը» (որը եղած է իր առաջին գործը), «Արեւելեան Ատամնաբոյժը», «Պաղտասար Ազբար» և «Շողոքորթը» (այս վերջինը հրատարակուած է իր մահէն ետք):

Երգիծական գրականութիւնը գրեթէ Պարոնեանով կը փկի մեր մէջ: Իրմէ առաջ ունեցած ենք քանի մը երգիծապիր-

ներ, բայց ոչ ոք կրցած է հաւասարիլ իրեն: Խորապէս ուսումնասիրած ըլլալով իր շրջապատն ու միջավայրը, Պարոնեան տեսած է մարդոց թերութիւնները, տկար ու ծիծաղելի կողմերը և ներկայացուցած է զանոնք հարազատութեամբ ու սուր հեղնանքով: Ան հարուածած է, խաղամոլութեւնը, կեղծիքը, շողոքորթութիւնը, բամբասանքը, հանրային ու ընտանեկան յուր բարքերը:

Գրելու իր պարզ, յստակ ու ժողովրդական ձեւով մեծապէս սատարած է աշխարհարարի զարգացման: Զեւէն աւելի նիւթն է գինք խանդավառողը:

Մեր կողմէ այս համառօտ անդրադարձումները, թող նկատուին երախտագիտութեան և յարգանքի համեստ տուրք մը մեր անմոռանալի և մեծ Պարոնեանի յիշատակին:

ԱՊԱՀՈՒՆԻ

երեսդ անուշահոտ քայտխով լուամ նէ՝
կ'անցնի, բան: չի մնար:

— Չեմ ուզեր բէրտահ, չեմ ուզեր,
լմնցո՛ւր:

— Առանց բէրտահի չ'ըլլար:

— Ճանրմ գլուխն իմս չէ՞ մի:

— Գլուխդ քուկդ է, բայց ամէն
խանութ պատիւ մը ունի. ածիլուելու
մազեր կան տակաւին երեսիդ վրայ աս-
գին անդին: Ասանկ ձգելը մեկի անպա-
տուութիւն է: Դուռն սանկ գիրդ գլուխդ և
հանգիստ եղիր:

— Պէ ճանրմ զօրով գիս տանջե՞լ
կ'ուզես, ի՞նչ ըսել է աս, ես քու խաղա-
լի՞քդ եմ, պատիւդ պաշտպանելու համար
իմ երե՞սս ընտրեցիր ասպարէզ, դահլճի
պէս գլուխս տնկուեր կեցեր ես:

— Բարկացած կ'երևաք կոր, անոր
համար չեմ ուզեր պատասխանել. միայն
կ'աղաչեմ որ քիչ մը համբերէք ու
լմնցնենք սա գործը:

Սափրիչը կը յաջողի նստեցնել Գաս-
պար աղան որ գլուխը սափրիչին տըրա-
մադրութեանը տակ դրած՝ անոր ածելիին
քերթուածներուն վանկերը կը համբէ ակ-
ուաները սխմելով: Բայց վերջապէս համ-
բերութիւնը կը հատնի և յանկարծ աթո-
ռէն կը ցատկէ:

— Հերիք պէ մարդ, հերիք, արեան
մէջ ձգեցիր երեսս, ըսելով:

— Լմնցաւ, լմնցաւ, կը պատասխա-
նէ սափրիչն և պաղ ջուրով կը լուայ
Գասպար աղային երեսը:

— Էօֆ, էօֆ...

— Տես դադրեցաւ արիւնը, չորս
տեղէն միայն կը բխի կոր, ան ալ քիչ մը
բուտրայով կ'անցունենք հիմայ:

— Ըրէ՛ եղբայր ինչ որ պիտի ընես
և լմնցուր, պիթտիմ պէ ատամ պիթտիմ:

— Չեմ ուրանար թէ մօրուքդ քիչ
մը սէրթ է:

— Առաջուց ըսինք ձեզի էֆէնտիմ:

Սափրիչն իր բոլոր ոյժը կը սպառէ
բրինձի բոշիով դադրեցնել արիւնահեղու-
թիւնը և չի յաջողիր:

— Հարիւր տրամի մօտ արիւնս
հանեցիր պէ ատամ:

— Ծօ սա շիշէն՝ տուր:

ԿԵԱՆՔԻՆ, ԻՄԱՍՏԸ

Ի՞նչ է կեանքը...

Ինչո՞ւ կը ծնինք, կ'ապրինք, կը
մեռնինք, իմաստ մը կա՞յ արգեօք այս
բոլորին մէջ:

Հին իմաստուններէն մէկը այսպէս
եզրափակած է. — «Մանուկը ծնեցաւ, մեծ-
ցաւ, աշխատեցաւ, բան սորվեցաւ, նը-
շանուեցաւ, ամուսնացաւ, աւելի մեծցաւ,
շարունակ և աւելի տքնեցաւ. ապրեցաւ,
կանգնեցաւ, գլորեցաւ, օրին մէկն ալ
մեռաւ, ամբողջ ցատեցաւ, միայն մահ-
ւամբ ազատեցաւ: Գաղթէ ուր որ կ'ու-

Աշակերտը սրուակ մը կը բերէ,
պարունակութիւնն դոխտային քարէ պատ-
րաստուած բաղադրութիւն կը ըլլալու էր,
որովհետեւ ամէն անգամ որ փետուրի մը
ծայրով կը քսէր այն ջուրէն Գասպար
աղային երեսը, Գասպար աղան դոխտային
ցաւեր կը զգար և վեր վեր կը ցատկէր:

— Ո՛հա լմնցաւ, սիրտդ հանգիստ
ըլլայ, ըսաւ սափրիչը Գասպար աղային,
սրուակը աշակերտին դարձնելով:

— Շնորհակալ եմ, շնորհակալ եմ,
պատասխանեց Գասպար աղան:

— Հիմայ մազերդ:

— Չէ, չէ, չեմ ուզեր, մազերս թող
մնան, ըսելն, հինգնոց մը նետին ու
գուրս ելլելն մէկ ըրաւ Գասպար աղան:

— Այսչափ ալ աքսի մարդ բնաւ
տեսած չունէի, մրմուաց ինքնիրեն սափ-
րիչը:

Իսկ Գասպար աղան ինքզինքը փո-
ղոցի մէջ գտնելուն պէս հառաչեց ու ող-
բաց սապէս.

— Աս ի՞նչ թօհաֆ աշխարհ է,
գլուխնուս պիլէ տէր չենք կրնար կոր
ըլլալ...

ՅԱԿՈՅ ՊԱՐՈՆԵԱՆ

«Խիկար»էն

«ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ»-ի Ֆօնտին

Առիզնահատութիւն անոր ուղղութեան,
Տիար. Երուանդ թաշձեան կը նուիրէ
500 Ե.Դ.

Մ Ե Ր Ե Ր Կ Ս Ե Ռ Ո Ւ Ս Ա Ն Ո Ղ Ո Ւ Թ Ե Ա Ն Վ Ի Ճ Ա Կ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ը

Իրաւամբ երջանիկ պէտք է համարել մեզի ժամանակակից նորահաս երիտասարդութիւնը, որ կ'օգտուի հայկական մարմիններու տրամադրած ուսումնական ֆոնտերէն՝ սահմանուած քաջալերելու արժանաւոր հայ ուսանողն ու ուսանողուհիները:

Ամէն տարեշրջանի աւարտին, ընդունելութիւններ կը սարքուին ի պատիւ ընթացաւարտ երկսեռ ուսանողութեան որ կորիզը պիտի կազմէ մեր վաղուան վերնախաւին որուն կազմաւորման ի խնդիր

եզիպտահայ Բարեգործականը իր աւագ մտահոգութեան առարկայ դարձուցած է մեր երկսեռ ուսանողութեան դիւրութիւններ ընծայել՝ ուսման և բարձագոյն կըրթութեան յատկանիշերով զայն օժտելու համար յօգուտ մեր գաղութին, մասնաւորապէս և համայն մեր ժողովրդեան ընդհանրապէս:

Գիտակից իր ազգօգուտ առաքելութեան Բարեգործականը ուսումնական օգտակար ծրագիր ի գործ կը դնէ՝ ուսումնատեղ մեր ուսանողութեան հայ թէ օ-

ղես, գնա ուր որ հաց կայ կամ չիկայ, անհոգ եղիր ցաւը հետո կուգայ, չի լքիր քեզի մինչև որ մեռնիս»:

Երկար դարերով հետաքրքրութեան, ուսումնասիրութեան և խորհրդածութեան առարկայ դարձած է մարդկային էակի յետ-ֆիզիքական մահու շրջանը և հետեւեալ եզրափակութեան հանգուած պէտք է կոչել առժամեայ եզրափակում որովհետև որեւէ ժամանակ խելացիին մէկը նոր խորհուրդ մը կ'ունենայ կամ գաղափար մը յղանայ հանգերձ յայտնութեամբ կամ ոչ, որու հետեւանքով ամէն ըմբռնում կը յեղաշրջուի կամայ ակամայ— որ հոգին կ'ապրի, ֆիզիքականը որ հող ի ի հող կը դառնայ անշուշտ, և վերապրողներու զգացմանց և յիշողութեան մէջ է որ կը շարունակէ ազդեցութիւնը հոգւոյ - մարմնոյ միացեալ շրջանի գործունէութեան:

Այս ազդեցութիւնը կարեւոր է— շինարար ըլլայ թէ բարեգործ, յիշատակը կը մնայ և ատով է որ մարդս կը կշռուի, կը չափուի, կը ձեւուի, կերպարանքի մը կը բերուի, ու կը գատուի: Ոմանք այս իմաստով սխալ կամ չար գէտնի վրայ կը գտնուին, բարեբախտաբար ատոնք սակաւ են քանակով և վատ որակով: Մարդկութեան ջախջախիչ մեծամասնութիւնը կը պատկանի «փոքրիկ լումա»-յի դասա-

կարգին, որոնց համագումարը ջրվէժներու կրնայ վերածուիլ և հրաշքներ գործել, իսկ երանեալներու փոքրամասնութիւն մը որոնց Աստուած պարգեւած է լիառատ կերպով կրնան եթէ ուզեն շատ գործեր տեսնել ու կը տեսնեն ալ, չորս կողմերնիս լիքն է այդպիսի բարեգործութիւններով:

Քիչը և շատը բոլորն ալ իրենց տեղը ունին, բոլորն ալ կրնան միասնաբար առուն գետի վերածել և հողեր ոռոգելով բերդի առատ հունձքեր տալ նորէն ու նորէն: Մեր բարեգործական Միութիւնը, հաստատուած է ճիշդ այսնպատակով: Ի՞նչ հրաշքներ գործած է իր կեանքի ընթացքին, ի՞նչ օգտաշատ ծառայութիւն մատուցած է ամէն կողմ, մաքուր կերպով, բծախնդրօրէն, բարի նպատակով:

Հարկ է քաջալերել, զօրավիգ կանգնիլ անոր, Հայուն պահպանման համար, Հայուն գոյատեւման համար, Հայը Հայ պահելու համար:

Ան և ամէն ինչ որ կը ձգտի բարիին, լաւին, անմահութեան, Աստուածայինին— որ կ'առաջնորդէ դէպի Աստուած— որ կ'ապահովէ յարատեւ գոյութիւն և յաւիտենական կեանք:

ՅՈՎՍԷՓ ՎՐԴ. ՄԱՍՈՒՐ

տար կրթական հաստատություններու մէջ իր ուսումը կատարելագործելու կարելիութիւններ տալով անոր:

*
**

Ուստի, ուրախ ենք յայտնելու, որ 1970-71 ուսումնական տարեշրջանին ունեցած ենք Գահիրէի Տոն-Պոսթօ արհեստագիտական վարժարանը յաջողութեամբ աւարտած երեք շրջանաւարտ ուսանողներ, որոնք են՝ ՊՊ. Արիսեան ժիրայր, Իրատեան Գեորգ եւ Լիլյոզեան Զուհի: Իսկ Ազեքսանդրիայէն՝ Օր. Զիլիկիլիբեան Զրեարք, որը ընթացաւարտ եղած է Օքսֆորտ ֆոլէճէն:

Արդ, 1971-72 տարեշրջանին, մեր երկսեռ ուսանողութեան Հ.Բ.Ղ.Միութեան խողովակով ընձեռուած Յովակիմեան Սանուց ֆոնտէն օգտուած թեկնածուներու աշակերտական վիճակագրութիւնը կը պատկերանայ հետեւեալ կերպով.-

Գահիրէի համար՝
Տոն Պոսթոյի արհեստագիտական
վարժարան՝ 5 հոգի

Տար Էլ Սալամ արհեստից վարժարան՝	2 հոգի
Սէնթ ժորժ ֆոլէճ՝	2 »
Ֆոլէճ Էլ Սալամ՝	3 »
Մարոնիթներու Սէն ժոզէֆ դպրոց՝	2 »
Լիաէ Էլ Հորիեա՝	1 »
Պոն Վասթէոր վարժարան՝	1 »
Փանսիոնա Սէն ժոզէֆ տը Լ'Ափարիսիոն	1 հոգի
Իսկ Ազեքսանդրիոյ համար՝ Տոն Պոսթօ արհեստագիտական վարժարան՝	2 հոգի
Էլ Նասր «Պոյզ Սքուլ»՝	1 հոգի
Էլ Մանար «Կըրլզ Սքուլ»՝	1 »
Օքսֆորտ ֆոլէճ՝	1 »

ընդամէնը՝ 22 հոգի

որոնցմէ 7 սանուհիներ և 15 սաներ են:

Այս վերջին տարեշրջանին աւրնչութեամբ Յովակիմեան Սանուց ֆոնտը ծախսած է 1 00 Ե.Ո.

Հանոյքն ունինք հաղորդելու, որ ներկայ տարեշրջանին ևս ունեցած ենք Գահիրէի մէջ յաջողութեամբ իրենց երկրորդական ուսման շրջանը բոլորած եր-

Օր. Զամբէրբէեան Լիւսի

Օր. Զոհիֆայեան Արոսեակ

կու ուսանողուհիներու՝ Օր. Զամբերքեհեան Լիւսի (Փանսիոնա Սէն Ժոզէֆ տը Լ'Ափարիսիոն) և Օր. Զոյլփայեան Արուսեակ (Լիսէ Էլ Հորիեա)։ Ինչպէս նաև երկու ուսանողներ՝ ՊՊ. Ղազարեան Մկրտիչ և Միրզայեան Ֆիլիփ (երկուքն ալ Մարոնիթներու վարժարանէն)։

Իսկ Աղեքսանգրիոյ մեր ուսանողութենէն՝ Օր. Փոստայեան Անժէլ, ընթերցաւարտ եղած է Օքսֆորտ Քոլէճէն։

Բաց աստի Կիպրոսի Մելգոնեան Կըրթական Հաստատութեան մէջ իրենց բարձրագոյն ուսման հետեւելու համար ունեցած ենք 22 հոգի, այն է՝ 8 ուսանողուհի և 14 ուսանող։

Մեր երկսեռ ուսանողութիւնը ներկայ տարեչրջանին գնահատելի արդիւնքներ ձեռք բերած է արժեցնելով Հ Բ Ը Միութեան տրամագրած յատկացումները, որոնք իրաւամբ կարեւոր գումարներու կը հասնին։

Մելգոնեան Կըրթական Հաստատութեան մէջ, այս տարեչրջանին, եզրապահայ ընթացաւարտ ուսանողութիւնը գնահատելի արդիւնքներ արձանագրած է, ի պատիւ մեր գաղութին և ի պարծանս իրենց ծնողաց։

Իսկ ձեմարանական բաժնի արուեստից ճիւղէն ընթացաւարտ եղած են՝ Օրբ. Արքիեան Սիլվիա, Երզնկացեան Լիւսի, Թոգարլեան Արմինէ, Պարոպքեան Իզապէլ եւ Պր. Արքիեան Առայտ։

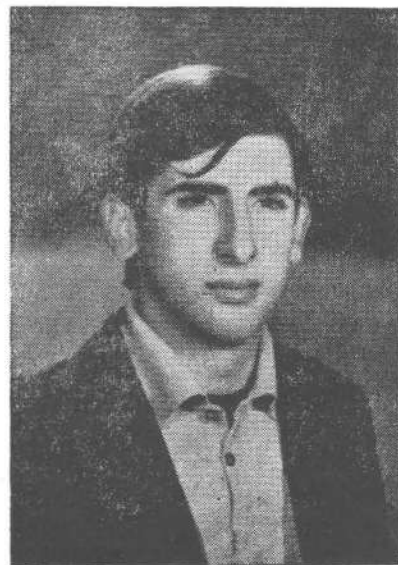
Իսկ գիտական ճիւղէն՝ Օր. Գալփարեան Սոնիա, ՊՊ. Երզնկացեան Կարապետ, Զարարեան Թովմաս եւ Թոսոնեան Սարգիս, արժանանալով Տնօրէնութեան և Ուսուցչութեան բարձր գնահատանքի արտայայտութեանց։

Հուսկ ուրեմն, ջերմօրէն կը շնորհաւորենք մեր երկսեռ ուսանողութիւնը, յառաջիկայ տարեչրջանին ևս նորանոր յաջողութիւններ մաղթելով բոլորին։

Ս.Մ.Ս.

Պր. Ղազարեան Մկրտիչ

Պր. Միրզայեան Ֆիլիփ

Ե Ր Գ . . . Ե Ր Գ Ո Ց

Սա Հայ եմ, հին, ինչպես լեառն այս բիրիական:

Քաց են ոտքերս դեռ ջրհեղեղի ջրից:

Իմ սուրբ հողն է տեսել Նոյն առաջին անգամ,

Բաբելոնեան Բելը խորտակուել իմ սրից:

Իմ նահատակ որդոց արիւնով է ոռոգ

Ամեն ծաղիկ ու ծառ հողում հայրենական:

Ամեն բլուր քաջի մի շիրիմ է նորոգ,

Սա կոթողի բեկոր, ամեն սանդուղք ու քար:

Սա Հայ եմ, հին, ինչպես լեառն այս Արարատեան,

Հազար սուր է բախուել իմ վահանին անեղ,

Բայց փշրել եմ նրանց ես ցասուժով արգար

Սա լեռներին նման՝ գլուխս վե՛ր պահե՛լ:

Ամեն դար իմ հոգում մի կննիւ է պեղել,

Որդիներին ցրել աշխարհով մեկ արար,

Կտրել ընձիւղ տուող ամեն ծառ ու եղեգ,

Արարատը սուգել հեղեղներում արեան:

Բայց հեղեղից փրկուած տապանի պես Նոյի,

Արարատից իջած իմ ոստաններն աւեր,

Որքի յամառութեամբ ես ապրե եմ նորից,

Արիւնս իւր արած՝ կանթեղներս վառել:

Սա վերստին պանդուխտ որդիներս գտած,

Աչքերս լիքն արցունք՝ ինչպես վերքը արիւնով,

Աւեր բոյնս եմ շինել, կրել խոփ ու գութան,

Նոր եղեւնը երգել, նոր Նարեկիս ձայնով:

Սա դարերով սովոր կոտորածին, գաղթին,

Ինչպես յաւերժ ձիւնին գազաքներին Մասեաց,

Մի բռու ցորեան՝ փրկուած անցեալի մեծ արտից,

Նոր օրերի բերքին ու նոր հերկին հասած:

Սա Հայ եմ, հին, ինչպես լեառն այս Արարատեան:

Սա՛ դարերով պանդուխտ իմ հայրենի հողում,

Խաղաղութեան յոյսով հայրենիքս գտած,

Յաղթութեան ու փառքի ոսկեղարս եմ տօնում:

ԳԵՈՐԳ ԷՄԻՆ

ՄԵԼԳՈՆԵԱՆ ԿՐԹԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ

Ա) ԳԻՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՈՑՆԵՐ

Հաստատութիւնը ունի բնագիտութեան և տարրաբանութեան աշխատանոցներ, որոնք ոչ միայն կը դիւրացնեն աւանդուած առարկաներու ուսուցումը, այլ նաև ուսանողին կու տան անօրինակ հատական փորձերով տեսականորէն բանաձևուած օրէնքներուն ճշգրտութիւնը խուզարկելու և գիտական մեթոտի կիրարկութեան գործնական վարժութիւնը ձեռք ձգելու:

Իսկ 1967-ին Հաստատութեան գիտաշխատանոցները Լոնտոն Համալսարանին կողմէ ճանչցուեցան իբր անկախ կեդրոններ, ուր Մելգոնեանի ուսանողները կ'անցընեն իրենց գիտական դասերուն գործնական գիտելիքներու քննութիւնները:

1968-ի վերամուտին հաստատուեցան բնագիտութեան և տարրաբանութեան կրտսերներու զոյգ աշխատանոցները, ուր տեղի կ'ունենան առաջին հինգ կարգերու գիտական ճիւղերու դասաւանդութիւնները և փորձարկութիւնները:

Բ) ԳԻՇԵՐՈՒԹԻՎ ՅԱՐԿԱՐԱԺԻՆՆԵՐ

Մելգոնեան կրթական Հաստատութիւնը գիշերօթիկ աշակերտներու համար ունի երկու անջատ յարկարածիւններ, մէկը մանչերու, իսկ միւսը աղջկանց:

Մանչերու ննջարանը կը գտնուի իրենց շէնքին երրորդ յարկին վրայ: Աղջկանց ննջարանը կը գտնուի իրենց շէնքին երրորդ յարկին կէսը, միւս կէսը յատկացուած ըլլալով հանդիսատարին, որ 1965-ին բարեփոխութեան ենթարկուելով, օժտուեցաւ արդիական բեմով մը: 1967-ին բարելաւուեցան տուշարաններն ու լուսացարանները, իսկ հանդիսատարն ու ննջարանները օժտուեցան կեդրոնական ջեռուցումով:

Իւրաքանչիւր շէնքին առաջին յարկին վրայ կը գտնուին յեղատեղի և ք...

դասուն ճաշարանները, իսկ խոհանոցը առանձինն շէնք մըն է իր յարակից մասանով և սառցարանով: Մասնաւոր յատկացումներով, բայց մասնաւանդ Հ. Բ. Լ. Միութեան նախագահ՝ Տիար Սէք Մանուկեանի 4000 տոլարի անձնական նուիրատուութեան շնորհիւ, խոհանոցը օժտուած է արդիական մեքենաներով:

Գ) ՄԱՏԵՆԱԳԱՐԱՆ

Հաստատութեան Մատենագարանը հիմնուած է 1927ին: Ան տարուէ տարի ճոխացած է հայ և օտար գիրքերով, պարբերականներով, օրաթերթերով, ուրոնք կը ծառայեն որպէս զարգացման և ուսումնասիրութեանց աղբիւր՝ աշակերտներու և ուսուցիչներու համար:

Մատենագարանը ներկայիս կը բովանդակէ աւելի քան 13.000 հատոր գիրք — հայերէն, անգլերէն, ֆրանսերէն, յունարէն և արաբերէն լեզուներով:

Մատենագարանը նոր գիրքերով հարստացած է շնորհիւ Գալուստ Կիւլպենկեան Հիմնարկութեան 1965 ին կատարած երկու հազար տոլարի յատկացումին:

Հաստատութիւնը տարեկան նուագագոյն 500 սթերլին կը յատկացնէ նոր գիրքերու գնման համար, իսկ Հայրենիքէն իբր նուէր ստացուած գրական, գեղարւեստական և այլ տեսակի հրատարակութիւններ առաւել եւս կը ճոխացնեն Մելգոնեանի Մատենագարանը:

Դ) ՀԻՒԱՆՊԱՆՈՑ-ԳԱՐՄԱՆԱՏՈՒՆ

Հաստատութիւնը ունի իր հիւանդանոցը՝ վկայեալ և մնայուն բոյժքոյրովը, իր այցելու բժիշկովը, ատամնաբոյժովը և ակնաբոյժովը, որոնք աշակերտները պարբերաբար բժշկական քննութեանց կ'ենթարկեն և մօտէն կը հսկեն անոնց առողջական վիճակին:

Շնորհիւ կղզիին առողջարար կլիմային, Հաստատութեան օդասուն դիրքին.

խաղերու և մարզանքի տրուած կարեւորութեան, ինչպէս նաև հրամցուած ընտիր սնունդին՝ աշակերտութեան առողջական վիճակը միշտ եղած է գոհացուցիչ և աճուժը՝ բնականոն:

Ե) ԱԿՈՒՄԲՆԵՐ

Թէ՛ սաները և թէ՛ սանուհիները ունին իրենց յատուկ Հ Բ. Ա. Միութեան ակումբները, ուր անոնք կրնան անցընել իրենց ազատ ժամերը, թերթ կամ գիրք կարդալով, երաժշտութիւն ունկնդրելով, փինկ-փոնկ, բառախաղ, ճատրակ և այլ խաղեր կազմակերպելով: Երկու ակումբներն ալ ունին իրենց ձայնասփիւռը, պատկերասփիւռը և արդիական սթէյշօ բիքլըները:

Զ) ԱՐՏԱԳԱՍՈՒՐԱՆՈՅԻՆ ԶՐԱՂՈՒՄՆԵՐ

Հաստատութիւնը կը քաջալերէ ուսանողներու մասնակցութիւնը դպրոցական կարգ մը ձեռնարկներու կազմակերպչական գործին, անոնց մէջ զարգացնելու համար պատասխանատուութեան զգացումն ու նախաձեռնութեան ոգին:

1.— Աշակերտական Թանձնախումբեր

Աշակերտական յանձնախումբերը կը կազմուին դասարաններու կողմէ ընտրուած ներկայացուցիչներով: Կան հետեւեալ յանձնախումբերը. —

Աշակերտական Խորհուրդ, Հ. Բ. Ա. Միութեան Աշակերտական Մասնաճիւղ, մարզական Յանձնախումբ, Ընկերային Հաւաքոյթներու Յանձնախումբ և Աշակերտական Հիմնադրամ:

2.— Մշակութային ձեռնարկներ

Պարբերաբար տեղի կ'ունենան հանգիստութիւններ և դասախօսութիւններ, ներքին կամ հրապարակային, գլխաւորաբար զբաղան-գեղարուեստական բովանդակութեամբ, ինչպէս նաև երաժշտական ու թատերական երեկոյթներ և մրցանքներ, որոնց իրենց լայն մասնակցութիւնը կը բերեն Հաստատութեան սանսանուհիները:

Հաստատութիւնը ունի իր երգչախումբը և պարախումբը, որոնք ընդհանրապէս կը ճոխացնեն ներքին ձեռնարկները և երբեմն ալ հանդէս կու գան տարեկան համերգներով: Այդ համերգները բարձրորէն գնահատուած են ոչ միայն հայ համայնքին կողմէ, այլ նաև կղզիին օտար շրջանակներէն:

Հաստատութեան մշակութային կեանքին մէջ կարեւոր տեղ կը գրաւէ Գրասէլիներու Երջանակը, որուն կ'անդամակցին վարժարանիս աշակերտութեան գրեթէ կէսը: Պատի «ՏՈՒՔ» շաբաթաթերթը, ինչպէս նաև աշակերտական «ԱՅԳ» պարբերաթերթը, լաւագոյն առիթը կ'ընծայեն երեւան հանելու և քաջալերելու սանսանուհիներու գրական, երաժշտական և նկարչական շնորհները:

Ընկերային Գիտութեանց Ակումբը օժտուած է բազմակողմ գիրքերով և թերթերով: Քիչ չէ թիւը այն աշակերտներուն, որոնք երկար ժամերու ընթացահանութեամբ կ'ընդարձակեն իրենց միտքի հորիզոնը: Ընկերային Գիտութեանց Ակումբը երկու շաբաթ անգամ մը կ'ունենայ իր հանդիպումները, որոնց ընթացքին տեղի կ'ունենան շահեկան դասախօսութիւններ կամ վիճաբանական ասուլիսներ:

Դասական և ժողովրդական երաժշտութեան ունկնդրութեան շաբաթական մէկ ժամուան յայտադիրը լայն ընդունելութիւն գտած է բոլոր տարիքի սանսանուհիներու կողմէ:

3.— Մարզական Կեանք

Ուսանողներուն ներդաշնակ աճուժը ապահովելու համար, Հաստատութիւնը մեծ կարեւորութիւն կու տայ ֆիզիքական դաստիարակութեան:

Մարմնակրթանքի ծրագրին մաս կը կազմեն դանիական և չափական մարզանքներ, աթլետիզմ և խաղեր: Այս վերջիններուն համար (ֆութպոլ, վոլիպոլ, պասքէթպոլ), բացառիկ դիւրութիւններ կ'ընծայեն Հաստատութեան ընդարձակ խաղավայրերը: Մեղգոնեանի խումբերը գնահատելի արդիւնքներու հասած են միջպարոցական մրցումներուն մէջ:

ՓԱՀԻՐԷԻ Հ. Մ. Ը. Մ. - ՆՈՒՊԱՐԻ ՊԱՍՔԷԹ ՊՈԼԻ ՇԱՀԱԾ ՄՐՑԱՇԱՐՔԵՐԸ

Փահիրէի նիւր Իսթ Հայկական Ակումբը գեղեցիկ դադափարը ունեցած էր, իր մարզադաշտին վրայ կազմակերպելու պատքէթ-պոլի համահայկական քառանկիւն մրցաշարք մը և օժտել զայն «Մարզական Համագործակցութեան Բաժակ» անունով:

Այս մրցաշարքին մասնակցեցան Փահիրէի չորս հայ ակումբներու՝ Հ.Ս.Ը.Մ.-Նուպարի, Հ.Մ.Ը.Մ.-Արարատի, Ս.Թերեզայի և նիւր Իսթի խումբերը:

Շարաթ, 5 Փետրուար 1972ին տեղի ունեցաւ առաջին մրցումը Ս. Թերեզայի և Հ.Մ.Ը.Մ.-Արարատի խմբերուն միջև, ուր Հ.Մ.Ը.Մ.-Արարատի խումբը տարաւ 68-64 արդիւնքով յաղթանակ մը:

արաթ օրուան զտումի երկրորդ մրցումին մասնակցեցան Հ.Մ.Ը.Մ.-Նուպարի և նիւր Իսթի խումբերը: Այս մըրցումին Հ.Մ.Ը.Մ.-Նուպարի խումբը յաղթեց 52-49 արդիւնքով:

«Մարզական Համագործակցութեան Բաժակ»ի մրցաշարքին աւարտական մըրցումը կատարուեցաւ յաջորդ օր՝ Կիրակի,

6 Փետրուարին, մասնակցութեամբ նախորդ օրուան երկու յաղթական խումբերուն: Այս մրցումը յաղթեց Հ.Մ.Ը.Մ.-Նուպար, որ վերջացաւ 77-63 արդիւնքով:

Ահա այսպէս Հ.Մ.Ը.Մ.-Նուպար շահած էր ու տիրացած առաջին արծաթազօծ բաժակին: Սոյն բաժակը տրամադրուած էր Տիար Թորոս Առաջատուրեանի կողմէ:

Այս համագործակցական մրցաշարքին յաջորդեց Հ.Մ.Ը.Մ.-Արարատի՝ Շարաթ 18 և Կիրակի, 19 Մարտ 1972ին, իր մարզադաշտին վրայ կազմակերպած համագործակցութեան քառանկիւն Բ. մրցաշարքը, որուն շուրջ հաւաքուած էին Փահիրէի յոյն չորս հայ ակումբները:

Աւարտական մրցումը տեղի ունեցաւ Կիրակի, 19 Մարտին, մասնակցութեամբ նախորդ օրուան երկու յաղթական՝ Հ.Մ.Ը.Մ.-Նուպարի և նիւր Իսթի խումբերուն, ուր Հ.Մ.Ը.Մ.-Նուպար յաղթեց 73-36 արդիւնքով և ստացաւ երկրորդ բաժակը, նուիրուած Տէր և Տիկին Վարուժան Փա-

Յիշատակութեան արժանի են նոյնպէս Հաստատութեան կազմակերպած տարեկան մարզահանդէսները:

4.— Արիճեր

1932-ին կը կազմակերպուի սկստական այս շարժումը «Մեղգոնեան Կըրթական Հաստատութեան Արիներու Խումբ»:

Հաստատութեան Արիներու խումբը Կիպրոսի ամենէն գործունեայ խումբերէն մէկը նկատուած է և իբր այդ վայելած յարգ և համարում՝ սկստական շրջանակներու մէջ:

Ներկայ տարեշրջանի ընթացքին Հաստատութեան շրջափակին մէջ գտնուող օդերեւութաբանական կայանը օժտուեցաւ արդիական գործիքներով, շնորհիւ արիներու ջանքերուն և տնօրէնութեան նիւ-

թական և բարոյական աջակցութեան: Ներկայիս օրը օրին կ'արձանագրուին ջերմաստիճանը, տեղացող անձրեւին քանակը, հովին ուղղութիւնն ու արագութիւնը, և այլն:

5.— Արենոյճեր

Մանչերու սկստականին կը համապատասխանէ աղջկանց արենոյճներու շարժումը, որ հիմնուած է 1950-ին:

Արենոյճներու շարժումը այնքան խանդավառութիւն ստեղծած է, որ կարելի չէ եղած գորացում տալ բոլոր դիմողներու փափաքին: Հակառակ այս իրողութեան, սանուհիներու գրեթէ կէսը արենոյճներ են:

զանձեանի կողմէ:

Ապա երրորդ պասքէթ-պոլի քառանկիւն մրցաշարքը խաղացուեցաւ Սրբուհի Թերեզա նորակառոյց մարզադաշտին վրայ Շաբաթ, 1 և Կիրակի, 2 Յուլիս 1972ին: Այս մրցաշարքին ևս մասնակցեցան նոյն չորս սկումբները:

Կիրակի օր, եզրափակիչ մրցումին մասնակցեցան նախորդ օրուան երկու յաղթական՝ Ս. Թերեզայի և Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի խումբերը: Եւ այսպէս յաղթելով Ս. Թերեզայի 62-50 արդիւնքով, տիրացաւ երրորդ բաժակին, որ նուիրուած էր Տէր և Տիկին Կարօ Վարժապետեանի կողմէ:

Չորրորդ և վերջին պասքէթ-պոլի համագործակցական քառանկիւն մրցաշարքը տեղի ունեցաւ Շաբաթ, և Կիրակի օրերուն, Յուլիս 15 և 16ին, Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի մարզադաշտին վրայ: Շաբաթ օրուան զտումի զոյգ մրցումներէն յաղթական մնացին Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի և Ս. Թերեզայի խումբերը:

Կիրակի օրուան աւարտական մրցումին Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպար տարաւ յաղթանակը 83-70 արդիւնքով:

Մրցումին աւարտին Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի անպարտելի խումբը ստացաւ Տէր և Տիկին Ժորժ Միքայէլեանի կողմէ տրամադրուած «Մարզական Համագործակցութեան Բաժակը»:

Շաբաթ, 22 և Կիրակի, 23 Յուլիսին, Աղեքսանդրիոյ Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարը կազմակերպած էր եգիպտոսի պանծալի Յեղափոխութեան ՁՕրդ տարեգարձին առթիւ պասքէթ-պոլի քառանկիւն համահայկական մրցաշարք մը, որ տեղի ունեցաւ իր մարզադաշտին վրայ մասնակցութեամբ Գահիրէին Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի և Ս. Թերեզայի, իսկ Աղեքսանդրիայէն «Կամք»ի և Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի խումբերուն:

Շաբաթ օր տեղի ունեցաւ երկու մրցումներ, առաջին՝ Ս. Թերեզայի և Աղեքսանդրիոյ Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի խումբերուն միջեւ, որ վերջացաւ Աղեքսանդրիոյ Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի յաղթանակով 41-39 արդիւնքով:

Իսկ երկրորդ մրցումին մասնակցե-

ցան Գահիրէի Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի և Աղեքսանդրիոյ «Կամք»ի խումբերը: Այս մրցումին վերջաւորութեան Գահիրէի Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի խումբը տարաւ «Կամք»ի խումբին դէմ յաղթանակ մը 82-64 արդիւնքով:

Ուրեմն Կիրակի օր տեղի ունեցաւ աւարտական պայքարը, մասնակցութեամբ Գահիրէի և Աղեքսանդրիոյ Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի խումբերուն:

Այս հետաքրքրական մրցումին, Գահիրէի Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի խումբը ապահովելով իր յաղթանակը 61-47 արդիւնքով, ստացաւ Տիար Աւետիս Ն. Չաղըձեանի ձեռամբ իր կողմէն նուիրուած արծաթագօծ թանկարժէք բաժակը:

Ապա տեղի ունեցաւ Սղեքսանդրիոյ մէջ «Կամք» Մարզական Միութեան կազմակերպած բ. համահայկական պասքէթ-պոլի մրցաշարքը, Ուրբաթ 11, Շաբաթ 12 և Կիրակի, 13 Օգոստոս 1972ին, իր մարզադաշտին վրայ, որուն մասնակցեցան Գահիրէէն՝ Նիքր Իսթի, Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի, Ս. Թերեզայի և Հ.Մ.Ը.Մ.-Արարատի, իսկ Աղեքսանդրիայէն՝ Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի և «Կամք» Մարզ. Միութեան խումբերը:

Ուրեմն, Ուրբաթ օրուան մրցումներէն՝ յաղթական մնացին Հ.Մ.Ը.Մ.-Արարատի և Ս. Թերեզայի խումբերը:

Յաջորդ օրը Շաբաթ, տեղի ունեցան այս համայնական բ. մրցաշարքին կէս-աւարտական զոյգ մրցումները, որոնցմէ առաջինը կատարուեցաւ նախորդ օրը Նիքր Իսթի խումբին յաղթող Հ.Մ.Ը.Մ.-Արարատի և Գահիրէի Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի խումբերուն միջեւ: Այս մրցումը վերջ գտաւ Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի յաղթանակով, 63-62 արդիւնքով, ուր ստացաւ իր արծանի բաժակը: Ապա անցնելով նոյն օրուան կէս-աւարտական երկրորդ մրցումին՝ «Կամք»ի խումբը յաղթեց Ս. Թերեզա խումբին 61-60 արդիւնքով:

Կիրակի, 13 Օգոստոսին մեծ հանդիսութեամբ տեղի ունեցաւ համահայկական այս բ. մրցաշարքին եզրափակիչ մրցումը, մասնակցութեամբ Ֆինալիսթ երկու լաւագոյն կազմերուն «Կամք»ի և Գահիր-

Գահիրէի Հ. Բ. Ը. Միութեան Տարեկան Անդամական Ընդհանուր Ժողովը

Ուրբաթ, 30 Յունիս 1972, կ.ե. ժամը 9ին, տեղի ունեցաւ Միութեանս հաւաքավայրին մէջ, Գահիրէի Հ. Բ. Ը. Միութիւնն Մասնաժողովի տարեկան անդամական Ընդհանուր Ժողովը, ատենապետութեամբ՝ Պր. Հայկազուն Քիւրքճեանի և ատենադպրութեամբ՝ Պր. Յովհաննէս Տընկճեանի:

Ներկայ էին 21 ձայնատու անդամներ և 6 փոխանորդագիրներ, գումար՝ 27, ինչ որ համապատասխան էր Միութեանս անդամացուցակին օրինական 10% թիւին:

Յարգելի ատենապետին խնդրանքով հերկաները մէկ վայրկեան լուծեամբ յարգեցին յիշատակը 1971 տարեշրջանին մահացած Միութեանս արժանաւոր անդամներուն, նաև նորոգ հանգուցեալ՝ Ողբ. Նուպար Պալանեանի:

Կարգացուցաւ վարչութեան տարեկան տեղեկագիրը, որը կը պատկերացնէր Միութեանս տարեկան ընդհանուր գործունէութիւնը կրթական, մշակութային և այլ

մարզերու առնչութեամբ: Անցնելով նիւթական համարատուութեան կարգացուցաւ 1971 տարեշրջանի հաշուեկշիռը հաշուեքննիչի տեղեկագիրը և 1972 տարուոյ պիւտճէի նախահաշիւը: Այս կապակցութեամբ ժողովին տեղեկութիւններ տրուուեցան հասոյթներու և ծախսերու շուրջ: Նաև եղան հարցումներ, որոնց տրուուեցան գործացուցիչ լուսաբանութիւններ ու բացատրութիւններ:

Կարճ դադարէ մը ետք, ժողովը անցաւ նոր վարչականներու ընտրութեանց, փոխարէն հրաժարած, վիճակաւ դադրած և մահացած անդամներուն:

Ուստի գաղտնի քուէարկութեամբ ընտրուեցան Պրք. Յակոբ Էքսերճեան, Նորայր Տէօվլէթեան և Յակոբ Ժամկոչեան: Պր. Կարօ Ներետեան ևս վերընտրուեցաւ հաշուեքննիչի պաշտօնին: Ժողովը փակուեցաւ ժամը 11ին:

Նոյն օրը վարչութիւնը գումարեց իր առաջին նիստը, ուր ընտրեց իր ղիւանը հետեւեալ ձևով:—

Տէարք.—	ՅԱԿՈՒ ԷՔՍԵՐՃԵԱՆ	Ատենապետ
	ԺՈՐԺ ՄԻՔԱՅԷԼԵԱՆ	Բ. Ատենապետ
	ՆՈՐԱՅՐ ՏԷՕՎԼԷԹԵԱՆ	Ատենդպիր
	ՀԱՅԿ ԻՐԱՏԵԱՆ	Գանձապետ
	ԵՐՈՒԱՆԴ ԹԱՇՃԵԱՆ	Խորհրդական
	ԺԱԳ ՄԻՍՐՈՊԵԱՆ	»
	ՅԱԿՈՒ ԺԱՄԿՈՉԵԱՆ	»

րէի Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի խումբերուն:

Խիստ հետաքրքրական այս մրցումը վերջ գտաւ նոյնպէս Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի խումբին, 64-52 արդիւնքով տարած արժանի յաղթանակով:

Կը շնորհաւորենք Գահիրէի Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի յաղթական խումբին բոլոր անդամները, որոնք շահած են այս տարուան սկիզբէն կազմակերպուած պասքէթ-պոլիքառանկին և համահայկական վեց մըրցաշարքերուն եօթը բաժակները՝ առանց

որեւէ պարտութիւն կրելու: Նոյնպէս կը շնորհաւորենք Գահիրէի և Ազեքսանդրիոյ Հ.Մ.Ը.Մ.-նուպարի ժրաջան վարչութիւնները, որոնք ոչ մէկ ճիւղ կը խնայեն ակումբին պառքէթ-պոլի խումբերուն գոյատեւման և յառաջդիմութեան համար:

Կը շնորհաւորենք նաև և յաջողութեան մեր լուսագոյն մաղթանքները կը յայտնենք մեր եգիպտահայ մարզական բոլոր ակումբներուն:

ՄԱՐԶԱՍԻՐ

ԳԱՀԻՐԷԻ Լ. Բ. Ը. ՄԻՈՒԹԵՆԵՆ ՆԵՐՍ

**ԹԷՅԱՍԵՂԱՆ Ի ՊԱՏԻԻ ՄԻՈՒԹԵԱՆՍ ՍԱՆԵ-
ՐՈՒՆ ՆՈՐ ՏԱՐԻՈՅ ԵՒ Ս. ԾՆՆԴԵԱՆ ԱՌԹԻԻ**

Ուրբաթ 7 Յունուար 1972 կ.ե. ժամը 7ից, տեղի ունեցաւ Ընդունելութիւն-Թեյասեղան մը, ի պատիւ Լ. Բ. Ը. Միութեան Յովակիմէ 6 սաներուն, Նոր Տարւոյ եւ Ս. Ծնունդի առթիւ, Միութեան հասարակայրին մէջ նախագահութեամբ Միութեան նախկին Ատենապետ Պր. Հայկազուն Քիրքնեանի եւ կազմակերպութեամբ եւրիտ. Մշակութային Մարմինը: Սոյն ընդունելութեանց ներկայ էին նաեւ Կեդր. Յանձնաժողովի անդամներ, Մասնաճիւղի վարչական անդամներ, ինչպէս նաեւ հովակիմեան սան-սանոհները:

Հասարոյթին բացման խօսքը կատարեց Պր. Ասետիս Մովսէսեան, որ ողջունելի եւ յաջողութիւն մաղթելէ ետք մեր ուսանողութեան, հրաւիրեց Պր. Հայկազուն Քիրքնեանը: Ան վեր առաւ այսպիսի հանգիպումներու նպատակները, յայտնելով որ ներկայ սան-սանոհները իրենք զիրենք պէտք է զգան իրենց տան մէջ, որպէս նոյնը նտանիքի անդամները՝ այս ազգօգոտ յարկին ներքեւ: Ապա յոյս յայտնեց թէ մեր ուսանողութիւնը պիտի ջանայ առաւելագոյն օգտուել իրեն տրուած ուսման պատէ ուրիշներէն, արդարացելու համար այն զոհողութիւնները, որ կը կատարէ Բարեգործականը, ուսման ծարաւի աշակերտներուն թիկունք կանգնելով:

Վարչական կազմէն Պր. Հայկ Իրատեան, իր կարգին խօսք առնելով, անդրադարձաւ Լ. Բ. Ը. Միութեան կատարած զոհողութիւններուն շուրջ եւ մաղթեց յաջող տարի մը դպրոցական կեանքէն ներս:

Ի պիմաց սան-սանոհներուն, Պր. Անդրանիկ Ղազիկեան յայտնեց ուսանողութեան երախտագիտական զգացումներ Լ. Բ. Ը. Միութեան հանդէպ:

Ողբ. Նուպար Պալանեան իր կարգին հրաւիրուելով, խօսք առաւ ու թելադրեց հայկական այս մեծ կազմակերպութեան յարգը գիտնալ, ինչպէս նաեւ վառ պահել ազգային ոգին եւ զայն փոխանցել սերունդէ սերունդ:

**ՄԵԾԱՆՈՒՆ ՆԿԱՐԻՉ
ՄԱՐՏԻՐՈՍ ՍԱՐԵԱՆ ՈՉ ԵՒՍ Է**

Ուրբաթ, 5 Մայիս 1972ին, Երեւանի մէջ, խոր ծերութեան մէջ, մահացած է սևուանի նկարիչ՝ Մ. Միութեան ժողովրդական նկարիչ, ընկերակցական աշխատակիցներու, Ընկերական, Մ. Միութեան եւ Ս. Հայաստանի պետական մեքանակներու դասնակիր, Ս. Միութեան Գեղարուեստի Ակադեմիայի իսկական անդամ, Ս. Հայաստանի Գիտութիւններու Ակադեմիայի ակադեմիկոս, Ս. Հայաստանի Գերագոյն Խորհուրդի երեսփոխան Մարտիրոս Սարեանը: Կասարուած է պետական յուշակառուութիւն եւ մամփնջ անկողնուած է ֆալսաբանական պակասակն մէջ:

Մարտիրոս Սարեան, նոյն ասեւ, իբրեւ հայրենասէր մարդ եւ մշտնջամբ արուեստագիտ, մեծապէս սիրուած եւ անկեմքէն յարգուած անձ մըն էր: Իր կենդանութեան իսկ ան վերածուէր էր խորհրդակցական, դասական դիմի մը, պաշտամունքի առարկայ վարպետը հայ արուեստին:

Ականատի արուեստագիտի մահը զուժով Սփիւռքահայութեան Մշակութային Կապի հեռագիրին ի պատասխան, Լ. Բ. Ը. Միութեան Նախագահին կողմէ հետեւեալ ցաւակցական հեռագիրը դրկուեցաւ Երեւան:

Խորունկ յարգանքով կը խոնարհինք նկարիչ Մ. Սարեանի թաւմ հողակոյսին առջեւ: Ան ոչ միայն եղաւ մեծասաղանդ արուեստագէտ մը այլ ազնիւ մարդ մը եւ մեծ հայրենասէր մը: Վասն եւնք թէ իր վասակը ներհնումի եւ հպարտութեան աղբիւր պիտի ըլլայ ներկայ եւ գալիք սերունդներու եւ իր անձը հայրենասնուէր ծառայութեան սիպար մը:

Ա. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

Պատուասիրութեան վերջաւորութեան, փակման խօսքը կատարեց Պ. Ա. Մովսէսեան:

Կը զնորհաւորենք երիտասարդաց Մշակութային Մարմինը, եւ նորանոր յաջողութիւններ կը մաղթենք:

ՆԵՐԿԱՅ ՄԸ

ՆՈՒՊԱՐ ՊԱԼԱՆԵԱՆ ՈՉ ԵՒՍ Է

Շաբաթ, 20 Մայիս 1972ին, սրտի տագնապի մը հետեւանքով իր մահկանացուն կնքեց՝ Գահիրէի հայութեան սիրուած ու յարգուած ազգայիններէն՝ Նուպար Պալանեանը, խոր սուգի մատնելով եգիպտահայ գաղութը:

Ազգային Յուղարկանորոթիւնը կատարուեցաւ Կիրակի, 21 Մայիս, կ.է. ժամը 4.30ին, Գահիրէի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցիին մէջ, նախագահութեամբ Եգիպտոսի Առաջնորդական Տեղապահ՝ Գերշ. Տ. Զաւէն Ս. Սպս. Զինչիւնեանի եւ սգակիր հոծ բազմութեան մը ներկայութեան:

Եկեղեցւոյ արարողութեանց աւարտին, Սրբազան հայրը խորիմաստ դամբանական քարոզ մը խօսեցաւ, վեր առնելով ողբացեալին կատարած նուիրեալ ծառայութիւնները: Նաեւ եկեղեցւոյ բակին մէջ յաջորդաբար խօսք առին Պրք. Հայկ Օհաննեսեան, Աւետիս Մովսէսեան, Յակոբ Համբիկեան եւ Վահագն Տէփոյեան, որոնք սրտաբոխ դամբանականներով ներկայացուցին ողբացեալին կեանքն ու գործունէութիւնը:

Ապա ողբացեալին անկենդան մարմինը փոխադրուեցաւ Հէլիոպոլսոյ Ամե-

նայն Սրբոց Ազգային Գերեզմանատունը եւ քաղուեցաւ մտանորականներու հողամասին մէջ:

Ան ծնած էր Գահիրէ 1918ին: Մանուկ հասակէն յանախած էր Գահիրէի Գալուստեան Ազգային Վարժարանը: Ապա փայլուն յաջողութեամբ աւարտելէ ետք, 1932ին, ընդունուած էր Գահիրէի Ամերիկեան Համալսարանը, որմէ յետոյ յանախած էր Փրանսական Լիւան, ուր հետեւած էր ուսողութեան եւ հաշուակալութեան դասընթացներուն: 1938էն ի վեր կը պաշտօնավարէր Գահիրէի դրամատան մէջ: Ան վերջերս նշանակուած էր փոխ—տնօրէնի աստիճանին, ինչպէս նաեւ քննիչ՝ դրամատան բոլոր մասնահիւղերու գրասենեակներուն:

Ողբ. Նուպար Պալանեան ունեցած էր ազգային եւ կուսակցական բեղուն գործունէութիւն մը: Ծառայած էր Գահիրէի Հայկական Ընթերցասրահին, Յղիաեան Սանոց Յանձնախումբին, Նուպարեան Ազգ. Վարժարանի Հոգաբարձութեան, Ազգային Տուրքի Յանձնախումբին, «Զահակիր» Շաբաթերբի խմբագրական կազմին, Ս. Գ. Հնչակեան Կուսակցութեան եւ Լ.Բ.Ը. Միութեան Գահիրէի մասնահիւղին մէջ, որուն վարչութեան անդամ էր: 1969ին վերջանութեան տիտղոսին արժանացած էր եւ վկայականի բաշխման հանդիսութեան իր վերջեան ընկերներուն անունով խօսք առած էր, վեր առնելով Միութեանս օգտաշատ գործունէութիւնը:

Ողբացեալ Նուպար Պալանեանի մահով Միութիւնս կորսնցուց իր հաւատաւոր անվամներէն մին, ուր եղաւ այն քիչերէն, որոնց կեանքն աւ գործունէութիւնը կ'ընդգրկէր մեր ազգային ու հանրային կեանքի բոլոր գլխաւոր մարզերը, եղաւ ինքնանուիրումի գերազանց տիպարը, նախընտրեց հանրային գործի անստոյգ ապագայի տաժանալի նամբան, եղաւ արքուն պահակ մը եւ այս բոլորը պատահականութիւն չէր այլ ազնիւ կիրք մը օգտակար հանդիսանալու համայնքին ու հայ ժողովուրդին:

Յարգանք իր անքառամ յիշատակին: Ա.Մ.

Հ. Բ. Ը. ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՄԱՄՈՒԼԸ

ՅՈՒՇԱՐԱՐ - ՄԻՈՒԹԻՒՆ

Պատճառաբերք Հ. Բ. Ը. Միութեան

Հիմնադիր՝ Պողոս փառա նուպար

HOOSHARAR - Անգլիերէն Հրասարակութիւն

Հասցէ. — Armenian General Benevolent Union

109, East 40th Street

New - York N. Y. 10016.

ՆՈՐ ՇԻՆԱՐԱՐ

Հրասարակութիւն Հ. Բ. Ը. Միութեան Եւրոպայի
Շրջանակային Կեդրոնական Յանձնաժողովի.

Հասցէ. — 11, Square Alboni Paris 16me FRANCE

ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ

Հրասարակութիւն Գահիրէի Հ. Բ. Ը. Միութեան

Հասցէ. — 15, Էմաս Էլ Տիմ փողոց — Գահիրէ

Փոստակ 717

ԽՕՍՆԱԿ

Պատճառաբերք Հ. Բ. Ը. Միութեան Լիբանանի

Շրջանակային Յանձնաժողովի

Հասցէ. — Նամակասուփ 715, Պէյրութ.

Հ. Բ. Ը. ՄԻՈՒԹԻՒՆ — ԳԱՆԻՐԷ

Գահիրեի Հ. Բ. Ը. Միութիւնը հանույրն ունի տեղեկացնելու պատուարժան հանրութեան թէ, իր հիմնած

Ե Ա Գ Ո Ւ Պ Ա Ր Թ Ի Ն

գրադարանը որ կը գործէ 1958էն ի վեր, իր տրամադրութեան տակ ունի գրական, պատմական, գեղարուեստական, կրօնական եւ բանասիրական. ինչպէս նաեւ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՆ գիրքերու նոյն հասարածոյ, որմէ կրնան օգտուիլ մեր ընթերցասէր անդամները եւ Գահիրեի հայութիւնը անխտիր, առանց որեւէ վճարումի:

Վ Ա Ր Զ Ո Ւ Թ Ի Ն

Տ Ե՛Ղ Ե Կ Ա Տ Ո Ւ Ն Վ Ն Ա Ր Ո Վ Ի չ Է

Շնորհակալութեամբ կ'ընդունինք նուէրներ, մեր այս ձեռնարկը աւելի նոյն եւ շահեկան ընծայելու համար:

— Ստանալու համար դիմել խմբագրութեանս,
15, Էմաս էլ Տիւն փողոց Ա. յարկ — Գահիրէ

رقم الايداع بدار الكتب ٦١٣